Negyedik üzenet

Megismerni Krisztust és az Ő feltámadásának erejét

Igeolvasmány: Fil 3,10. 12-14; Jn 11,25; Csel 2,24; 2Kor 1,8-9; Jel 1,17b-18; 2,8

I. Pál törekedett Krisztus megismerésére – Fil 3,10:

A. A Filippi levélben a központi kérdés Krisztus szubjektív megismerése és megtapasztalása – 2,2. 5; 3,7-10; 4,10. 13.

B. Krisztus ismeretének páratlan nagyszerűsége a Filippi 3,8-ban kijelentés által lehet a miénk, de a 10. versben tapasztalat által ismerhetjük meg Őt.

C. Krisztus ismeretének páratlan nagyszerűsége nem más, mint az általunk realizált Krisztusnak a páratlan nagyszerűsége – 8. vers.

D. Pál először kapott egy kijelentést Krisztusról, ezután pedig kereste Krisztus megtapasztalását – hogy tapasztalati módon megismerje és élvezze Krisztust.

E. A *megismer* ige a Filippi 3,10-ben azonos azzal, hogy *megtapasztal*.

1. Megismerni Krisztust azt jelenti, hogy megtapasztaljuk Őt, élvezzük Őt, részt veszünk Őbenne, és részesülünk Őbelőle – 9-10. vers.
2. Krisztust megismerni így azt jelenti, hogy a megtapasztalása által felfogjuk Őt – 8. vers.

F. Krisztust megismerni nem pusztán azt jelenti, hogy megvan a Vele kapcsolatos ismeretünk, hanem azt, hogy elnyerjük magát a személyét Neki – 8. vers; 2Kor 2,10; vö. Kol 2,9. 16-17:

1. Valaminek az elnyerése, megköveteli egy ár megfizetését – Fil 3,7-8.
2. Krisztust elnyerni azt jelenti, hogy egy ár megfizetése által megtapasztaljuk, élvezzük és birtokba vesszük az Ő kikutathatatlan gazdagságát – Ef 3,8; vö. Jel 3,18.
3. A keresztyén élet egy olyan életet jelent, amelyben Krisztust elnyerjük az Ő mindent tartalmazó voltában – Ef 3,8:
   a. Habár Pál hatalmas mértékben megtapasztalta és elnyerte Krisztust, mégsem tekintette úgy, hogy teljesen megtapasztalta Őt, vagy a lehető legnagyobb mértékben elnyerte Őt – Fil 3,12.
   b. Pál még mindig haladt előre a cél felé – hogy a legteljesebb mértékben elnyerje Krisztust – 12-14. vers.
4. Ahhoz, hogy a legteljesebb mértékben elnyerje Krisztust, Pál nemcsak a júdaizmusbeli tapasztalatát hagyta el, hanem a múltbeli Krisztus-tapasztalatainál sem akart időzni – 7-8. 13-14. vers.
   a. Az, hogy nem felejtjük el a múltbeli tapasztalatainkat, hanem időzünk bennük – bármennyire is valódiak voltak azok –, frusztrál minket a Krisztusra való továbbtörekvésünkben – 13-14. vers; Héb 6,1a.
   b. Mivel Krisztus kikutathatatlanul gazdag, és az Ő gazdagságának van egy hatalmas, birtokolandó területe, Pál nekifeszült [Csia: kinyújtotta a kezét], hogy elérje ennek a területnek a legmesszebbi részét – Ef 3,8; Fil 3,13-14.

G. Az, hogy megismerjük Krisztust, egy eredménye annak, hogy Őbenne találtatunk – 9-10. vers:

1. Az igazságosság, amely Krisztusban való hit által van, az Istentől és hit alapján való igazságosság, hatására Pál megismerte Krisztust – 9. vers.
2. Az igazságosság, amelyet a saját erőfeszítésünk által munkálunk ki, nem okozza azt, hogy megismerjük Krisztust; minél többet teszünk a saját erőfeszítésünk által, annál kevésbé ismerjük meg Krisztust – 9a. vers.

II. Pál törekedett Krisztus feltámadása erejének megismerésére és megtapasztalására – 10. vers:

A. Krisztus feltámadásának ereje az Ő feltámadási élete, amely feltámasztotta Őt a halálból – Ef 1,19-20.

B. Krisztus Maga a feltámadás – Jn 11,25:

1. „Én vagyok az első és az utolsó, és az Élő; pedig halott voltam, és ímé, élek örökkön örökké, és Nálam vannak az alvilágnak és a halálnak kulcsai" – Jel 1,17b-18 [angol ford. alapján]:
   a. A bukás miatt, a halál eljött, és most azon munkálkodik, hogy mindenkit begyűjtsön az alvilágba.
   b. A halál és az alvilág kulcsai a Megmentőnknek a kezében vannak, aki meghalt és feltámadt – 18. vers.
2. „Ezt mondja az Első és Utolsó, aki halott volt és él" – 2,8:
   a. *Él* feltámadásra utal.
   b. Az Úr elszenvedte a halált, és ismét élt; belépett a halálba, de a halál nem tudta fogva tartani Őt, mert Ő a feltámadás – Csel 2,24; Jn 11,25.
   c. Krisztus bement az alvilágba, átment a halálon, legyőzte a halált, és diadalmasan kijött a halálból; ez feltámadás – vö. 1Pt 3,18-22.
3. A feltámadás azt jelenti, hogy egy ember – az Úr Jézusunk – áttört az akadályokon, még a legnagyobbon is minden akadály közül – Csel 2,24; Ef 1,19-20:
   a. Az Úr megtörte a természeti tartomány minden akadályát; így Jézust többé semmi sem korlátozza, még tér és idő sem – vö. Jn 7,6-8.
   b. A legnagyobb korlátaink a tér és az idő, de ez a kettő nem korlátozhatja a feltámadt Krisztust.
   c. A halál a legnagyobb korlátozás, de a feltámadás legyőzte a halált; ennélfogva a feltámadás a legnagyobb erő mindenek közül – Fil 3,10; Ef 1,19-20.

C. A feltámadás az az élet, amely legyőzi a halált anélkül, hogy a halál kárt tenne benne, vagy megsértené azt – Jn 11,25; Jel 1,17b-18; 2,8:

1. A halál erőtlen, hogy bármit is tegyen a feltámadási élettel – Csel 2,24.
2. A halál mindenféle kárt tud okozni az élet többi formájának; csak egyetlen fajta életnek nem tud ártani a halál, ez pedig a feltámadási élet – Jn 11,25; Fil 3,10:
   a. A feltámadás az az élet, amely átmegy a halálon, és az nem tudja fogva tartani.
   b. A Szentírás teljes kijelentése szerint Isten Maga a feltámadási élet – Róm 4,17.

D. A Szellem jelenti Krisztus feltámadásának és annak erejének a valóságát – 8,9-11; 1Kor 15,45b; 1Jn 5,6:

1. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Krisztus feltámadási életét, meg kell látnunk, hogy a feltámadásban Krisztus a megelevenítő Szellemmé lett – 1Kor 15,45b.
2. A feltámadás legmagasabb szintű definíciója: ez az a folyamat, amely által Krisztus, az utolsó Ádám, a megelevenítő Szellemmé lett.
3. Krisztus feltámadása volt az Ő elváltozása a megelevenítő Szellemmé, hogy belépjen a hívőibe – 45b. vers; Jn 20,22.

E. A feltámadása alapelve, hogy a természeti élet megöletik, és hogy az isteni élet felemelkedik annak helyében – 2Kor 1,8-9:

1. Az, ami áthalad a halálon, és még mindig megmarad: feltámadás – Jel 2,8.
2. A feltámadás olyan valami, ami kijött a halálból, és ami túl van a természeti tartományon – Csel 2,24.
3. A feltámadás azt jelenti, hogy esemény vagy körülmény nem okozhatja nekünk, akikben megvan Krisztus feltámadási élete, hogy el legyünk nyomva – 2Kor 1,8-9.
4. Feltámadásban lenni azt jelenti, hogy a természeti életünk meg van feszítve, és hogy a lényünk Isten által teremtett része fel van emelve feltámadásban, hogy egy legyen Krisztussal feltámadásban – Róm 6,4-6.
5. Amikor nem a természeti életünk által élünk, hanem a bensőnkben lévő isteni élet által, akkor feltámadásban vagyunk – Jn 6,57; Róm 8,11.

© 2023 Living Stream Ministry